

**Bruselj, 31. julij 2025
(OR. en)**

**11315/25
ADD 1**

**Medinstitucionalna zadeva:
2025/0244 (NLE)**

**COPEN 202
DROIPEN 79
JAI 1042
ENV 704
RELEX 1009**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	29. julij 2025
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2025) 434 annex
Zadeva:	PRILOGI k Predlogu sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o kazenskopravni zaščiti okolja

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2025) 434 annex.

Priloga: COM(2025) 434 annex

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 29.7.2025
COM(2025) 434 final

ANNEXES 1 to 2

PRILOGI

k

Predlogu sklepa Sveta

**o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o kazenskopravni zaščiti
okolja**

134. seja Odbora ministrov

(Luxembourg, 13.–14. maj 2025)

Konvencija Sveta Evrope o kazenskopравни zaščiti okolja

PREAMBULA

Države članice Sveta Evrope in druge podpisnice te konvencije so se –

ob sklicevanju na Reykjavíško deklaracijo, sprejeto na četrtem vrhu voditeljev držav in vlad Sveta Evrope v Reykjavíku (16. in 17. maja 2023), v kateri so se voditelji držav in vlad Sveta Evrope zavezali, da bodo okrepili svoja prizadevanja v Svetu Evrope glede okolja z vidika človekovih pravic, opredelili izzive, ki jih trojna planetna kriza onesnaževanja, podnebnih sprememb in izgube biotske raznovrstnosti prinaša za človekove pravice, ter prispevali k razvoju skupnih odzivov na navedeno;

ob sklicevanju na Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (ETS št.5, 1950) in njene protokole, Konvencijo o varstvu prosto živečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njunih naravnih življenjskih prostorov (ETS št. 104, 1979) in Konvencijo Sveta Evrope o krajini (ETS št. 176, 2000);

ob upoštevanju Evropske konvencije o izročitvi (ETS št. 24, 1957) in njenih protokolov, Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah (ETS št. 30, 1959) in njenih protokolov, Evropske konvencije o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb (ETS št. 70, 1970), Evropske konvencije o odstopu postopkov v kazenskih zadevah (ETS št. 73, 1972) in kazenskopravne konvencije o korupciji (ETS št. 173, 1999), Konvencije o kibernetiki kriminaliteti (ETS št. 185, 2001) in njenih protokolov ter Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (CETS št. 198, 2005);

ob upoštevanju Konvencije o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov (ETS št. 108, 1981) in Protokola o spremembi Konvencije o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov (CETS št. 223, 2018);

ob upoštevanju naslednjih priporočil Odbora ministrov državam članicam Sveta Evrope: Priporočilo št. R (88) 18 o odgovornosti podjetij s pravno osebnostjo za kazniva dejanja, storjena pri opravljanju njihovih dejavnosti, Priporočilo št. R (96) 8 o politiki na področju kriminala v Evropi v času sprememb, Priporočilo Rec(2001)11 v zvezi z vodilnimi načeli za boj proti organiziranemu kriminalu, Priporočilo CM/Rec(2014)7 o zaščiti prijaviteljev, Priporočilo CM/Rec(2022)9 o zaščiti prič in sodelavcev sodišča ter Priporočilo CM/Rec(2022)20 o človekovih pravicah in varstvu okolja;

ob sklicevanju na resolucijo (77) 28 Odbora ministrov Sveta Evrope o prispevku kazenskega prava k varstvu okolja;

ob sklicevanju na resolucijo parlamentarne skupščine Sveta Evrope 2398 (2021) in Priporočilo 2213 (2021) o obravnavanju vprašanj kazenske in civilne odgovornosti v kontekstu podnebnih sprememb, resolucijo 2477 (2023) in Priporočilo 2246 (2023) o vplivu oboroženih spopadov na okolje ter Priporočilo 2272 (2024) o vključevanju človekove pravice do varnega, čistega, zdravega in trajnostnega okolja v proces iz Reykjavika, ki pozivajo k priznanju ekocida, ki ga pravo nekaterih držav članic Sveta Evrope že zajema in o katerem se razpravlja na mednarodni ravni;

ob upoštevanju sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ki vzpostavlja pomembne standarde glede varstva človekovih pravic in okolja;

ob upoštevanju Direktive (EU) 2024/1203 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o kazenskopravnem varstvu okolja in nadomestitvi direktiv 2008/99/ES in 2009/123/ES;

ob upoštevanju Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (1992) in Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (1998);

ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (2000) in Konvencije Združenih narodov proti korupciji (2003);

ob upoštevanju Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) (1973) in Konvencije Združenih narodov o biološki raznovrstnosti (1992);

ob upoštevanju Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (MARPOL, 1973) in njenih protokolov, Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju (Konvencija SOLAS iz leta 1974), Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS, 1982), Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer (1992) ter Mednarodne konvencije iz Hongkonga o varnem in okolju prijaznem recikliranju ladij (2009);

ob upoštevanju Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala in njene spremembe (1979), Konvencije o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja (1979), Montrealskega protokola o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč (1987), Baselske konvencije o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja (1989), Konvencije o presoji čezmejnih vplivov na okolje (1991), Konvencije o jedrski varnosti (1994), Skupne konvencije o varnosti ravnanja z izrabljenim gorivom in varnosti ravnanja z radioaktivnimi odpadki (1997), Stockholmske konvencije o obstojnih organskih onesnaževalih (2001) ter Konvencije Minamata o živem srebru (2013);

ob sklicevanju na načela Deklaracije konference Združenih narodov o človekovem okolju (1972) ter Deklaracije Združenih narodov iz Ria o okolju in razvoju (1992);

ob sklicevanju na Pariški sporazum, ki je bil sprejet na 21. konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 21) 12. decembra 2015 in dan na voljo za podpis 22. aprila 2016, na Glasgowski podnebni pakt, sprejet na COP 26, izid prvega pregleda globalnega stanja, sprejetega na konferenci COP 28, ter na Kunminško-montrealski svetovni okvir za biotsko raznovrstnost, ki so ga pogodbenice Konvencije Združenih narodov o biološki raznovrstnosti sprejele 18. decembra 2022;

ob sklicevanju na naslednje resolucije Generalne skupščine Združenih narodov: A/RES/75/196 z dne 16. decembra 2020 z naslovom „Krepitev programa Združenih narodov

za preprečevanje kriminala in kazensko pravosodje, zlasti njegovih zmogljivosti za tehnično sodelovanje“, A/RES/76/185 z dne 16. decembra 2021 z naslovom „Preprečevanje in odprava kaznivih dejanj, ki vplivajo na okolje“, A/RES/76/300 z dne 28. julija 2022 z naslovom „Človekova pravica do čistega, zdravega in trajnostnega okolja“ ter A/RES/77/325 z dne 25. avgusta 2023 z naslovom „Boj proti nedovoljeni trgovini s prostoživečimi vrstami“;

ob sklicevanju na naslednje resolucije Ekonomsko-socialnega sveta Združenih narodov: Resolucija 2013/40 z dne 25. julija 2013 o preprečevanju kriminala in odzivu kazenskega pravosodja na nedovoljeno trgovino z zaščitnimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, Resolucija 2008/25 z dne 24. julija 2008 o mednarodnem sodelovanju pri preprečevanju nedovoljene mednarodne trgovine z gozdnimi proizvodi, vključno z lesom, prostoživečimi vrstami in drugimi gozdnimi biološkimi viri, in boju proti njej ter Resolucija 1996/10 z dne 23. julija 1996 o vlogi kazenskega prava pri varstvu okolja;

ob sklicevanju na Kjotsko deklaracijo o napredku pri preprečevanju kriminala, kazenskem pravosodju in pravni državi: naproti uresničitvi agende za trajnostni razvoj do leta 2030, ki jo je sprejel Štirinajsti kongres Združenih narodov o preprečevanju kriminala in kazenskem pravosodju, ki je potekal od 7. do 12. marca 2021 v Kjotu na Japonskem;

ob sklicevanju na naslednje resolucije Konference pogodbenic Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu: Resolucija 11/3 iz oktobra 2022 z naslovom „Izidi skupne tematske razprave Delovne skupine vladnih strokovnjakov za tehnično pomoč in Delovne skupine za mednarodno sodelovanje pri uporabi Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu za preprečevanje mednarodnega organiziranega kriminala, ki vpliva na okolje, in boj proti njemu, Resolucija 31/1 Komisije za preprečevanje kriminala in kazensko pravosodje iz maja 2022 z naslovom „Krepitev mednarodnega pravnega okvira za mednarodno sodelovanje pri preprečevanju nedovoljene trgovine s prostoživečimi vrstami in boj proti njej“ ter Resolucija 10/6 iz oktobra 2020 z naslovom „Preprečevanje kaznivih dejanj, ki vplivajo na okolje in spadajo na področje uporabe Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, ter boj proti njim“, in

ob priznavanju glavne vloge in odgovornosti držav pri opredeljevanju njihovih politik in strategij za preprečevanje okoljske kriminalitete in boj proti njej;

ob upoštevanju obstoječih raziskav o stroških, ki jih povzročajo kazniva dejanja zoper okolje;

ob priznavanju, da dejavnosti organiziranega okoljskega kriminala ovirajo in spodkopavajo prizadevanja držav za varstvo okolja, spodbujanje pravne države in doseganje trajnostnega razvoja;

ob priznavanju, da okoljska kriminaliteta negativno vpliva na gospodarstva, javno zdravje, varnost ljudi, prehransko varnost, preživetje in habitate;

ob priznavanju temeljne vloge učinkovitega mednarodnega sodelovanja pri preprečevanju okoljske kriminalitete in boju proti njej ter v ta namen priznavanju pomena obravnavanja in odpravljanja mednarodnih izzivov in ovir, ki ovirajo tako sodelovanje, ter učinkovitega odzivanja nanje;

ob hkratnem priznavanju pomembnega prispevka drugih ustreznih deležnikov, vključno z zasebnim sektorjem, civilno družbo, nevladnimi organizacijami, mediji, akademskimi krogi in znanstveno skupnostjo, k preprečevanju okoljske kriminalitete in boju proti njej;

ob hkratnem priznavanju, da ima civilna družba, vključno z okoljskimi nevladnimi organizacijami, na področju varstva okolja pomembno vlogo tako pri prispevanju k

ozaveščanju javnosti o okoljskih vprašanjih kot na področju preprečevanja in odkrivanja kaznivih dejanj zoper okolje;

ob priznavanju pomena primerne skrbnosti pravnih oseb pri zagotavljanju varstva okolja in preprečevanju kaznivih dejanj zoper okolje;

ob priznavanju, da ima okoljska kriminaliteta vse bolj ekstrateritorialne učinke in se pojavlja v obliki mednarodne nedovoljene trgovine, kar skupaj s pospešenimi pojavi degradacije (podnebne spremembe, erozija biotske raznovrstnosti, izčrpavanje naravnih virov, uničevanje habitatov itd.) spodbuja k potrebi po splošnih minimalnih standardih v kazenskem pravu kot delu skupnega in sodelovalnega mednarodnega okvira;

ob priznavanju, da se lahko okoljska kriminaliteta pojavlja v številnih oblikah, ki jih je treba z zakonom določiti, opredeliti in inkriminirati na jasn, učinkovit in sorazmeren način, pri čemer je treba v celoti spoštovati načelo zakonitosti;

ob priznavanju, da lahko nekatera naklepna ravnanja, ki jih zajema ta konvencija, povzročijo posebej hudo škodo okolju in da je treba to opredeliti kot posebno hudo kaznivo dejanje –

dogovorile o naslednjem:

Poglavje I – Namen, področje uporabe, opredelitve pojmov in nediskriminacija

Člen 1 – Nameni konvencije

1. Nameni te konvencije so:
 - (a) učinkovito preprečevanje okoljske kriminalitete in boj proti njej;
 - (b) spodbujanje in krepitev nacionalnega in mednarodnega sodelovanja v boju proti okoljski kriminaliteti;
 - (c) določitev minimalnih pravil za usmerjanje držav pri njihovi nacionalni zakonodaji;

ter s tem spodbujanje in krepitev varstva okolja.

2. Da bi Pogodbenice zagotovile učinkovito izvajanje določb konvencije, konvencija vzpostavlja poseben mehanizem za spremljanje.

Člen 2 – Področje uporabe konvencije

1. Ta konvencija se uporablja za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje, pregon in sankcioniranje kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.
2. Ta konvencija se uporablja v miru in v razmerah oboroženega spopada, vojne ali okupacije.

Člen 3 – Opredelitve pojmov

V tej konvenciji:

- (a) izraz „nezakonit“ pomeni kršitev notranjega zakona, predpisa, upravne določbe ali odločitve pristojnega organa, ki so namenjeni varstvu okolja. Ravnanje se šteje za nezakonito tudi, če se izvaja na podlagi pooblastila pristojnega organa Pogodbenice, kadar je bilo tako pooblastilo pridobljeno na goljufiv način ali s korupcijo, izsiljevanjem ali prisilo;

- (b) izraz „voda“ pomeni vse vrste površinskih voda, vključno z rekami, jezeri, somornicami, obalnimi vodami, vsemi telesi podzemne vode in vsemi morskimi vodami, vključno z oceani in morji;
- (c) izraz „ekosistem“ pomeni dinamično celoto rastlinskih in živalskih združb ter združb gliv in mikroorganizmov ter njihovega neživega okolja, ki vzajemno delujejo kot funkcionalna enota. Vključuje habitatne tipe, habitate vrst in populacije vrst;
- (d) izraz „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči.

Člen 4 – Načelo nediskriminacije

Pogodbenice izvajajo določbe te konvencije brez diskriminacije zaradi spola, rase, barve kože, jezika, starosti, vere, političnega ali drugega mnenja, narodnosti ali socialnega porekla, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, spolne usmerjenosti, zdravstvenega stanja, invalidnosti ali drugega statusa.

Poglavje II – Celostna politika in zbiranje podatkov

Člen 5 – Celovita in usklajena politika

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za sprejetje in izvajanje učinkovitih, celovitih in usklajenih politik, ki zajemajo ustrezne ukrepe za preprečevanje in boj proti storitvi katerega koli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za vzpostavitev ustreznih mehanizmov za usklajevanje in sodelovanje na strateški in operativni ravni med vsemi svojimi pristojnimi organi, vključenimi v preprečevanje kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, in boj proti njim. Taki mehanizmi so namenjeni:
 - (a) zagotavljanju skupnega razumevanja odnosa med kazenskim in upravnim izvrševanjem ter sprejetju skupnih prednostnih nalog in praks;
 - (b) izmenjavi informacij za strateške in operativne namene v okviru nacionalnega prava, vključno s pravili o varstvu podatkov, ter
 - (c) izmenjavi dobrih praks.
3. Pogodbenice proučijo možnost imenovanja ali ustanovitve enega ali več uradnih organov, odgovornih za usklajevanje, izvajanje, spremljanje ter ocenjevanje politik in ukrepov za preprečevanje in boj proti storitvi katerega koli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, pri čemer upoštevajo svoje ustavne tradicije, pravne sisteme in nacionalne okoliščine.
4. V ukrepe, sprejete v skladu s tem členom, so vključeni vsi ustrezni akterji, kot so vladne agencije, nacionalni, regionalni in lokalni parlamenti ter organi, vključno s sodstvom, javnimi tožilci, organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj in po potrebi nevladnimi organizacijami ter drugimi ustreznimi organizacijami in subjekti.
5. Pogodbenice razmislijo o dodelitvi nalog specializiranim preiskovalnim enotam, tožilcem in sodnikom za preprečevanje, preiskovanje, pregon in razsojanje o kaznivih dejanjih, določenih v skladu s to konvencijo, pri čemer upoštevajo svoje

ustavne tradicije, pravne sisteme in nacionalne okoliščine, ob tem pa ustrezno upoštevajo pravila, ki urejajo status in funkcije pravnih strokovnjakov.

Člen 6 – Nacionalna strategija

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za pripravo in objavo nacionalne strategije za preprečevanje kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, in boj proti njim, pri čemer taka nacionalna strategija obravnava:

- (a) cilje in prednostne naloge nacionalne politike na tem področju;
- (b) vloge in odgovornosti pristojnih organov;
- (c) potrebne vire in način podpiranja specializacije strokovnih delavcev na področju kazenskega pregona;
- (d) ureditve za redno ocenjevanje doseganja ciljev take nacionalne strategije ter
- (e) pomoč mednarodnih mrež, ki se ukvarjajo z zadevami, ki so neposredno pomembne za preprečevanje kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, in povezanih kršitev ter boj proti njim.

Člen 7 – Viri

Pogodbenice dodelijo ustrezne finančne in človeške vire za preprečevanje in boj proti storitvi katerega koli kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo.

Člen 8 – Usposabljanje strokovnjakov

1. Pogodbenice zagotovijo ustrezno in redno multidisciplinarno, tehnično in pravno usposabljanje za ustrezne strokovnjake, ki se ukvarjajo s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem, pregonom in razsojanjem kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, pri čemer ustrezno upoštevajo pravila, ki urejajo status in funkcije pravnih strokovnjakov.
2. Pogodbenice spodbujajo vključevanje navodil o usklajenem večagencijskem sodelovanju v usposabljanje iz odstavka 1 tega člena, da se omogočijo celoviti in ustrezni napotitveni postopki v primerih, ki zadevajo kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo.

Člen 9 – Zbiranje podatkov in raziskave

1. Za izvajanje te konvencije se Pogodbenice zavezujejo:
 - (a) redno zbirati ustrezne statistične podatke o primerih, ki zadevajo kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo ter
 - (b) spodbujati raziskave na področju okoljske kriminalitete za preučevanje njenih vzrokov in posledic, pojavnosti in stopnje obsodb ter učinkovitosti ukrepov, sprejetih za izvajanje te konvencije.
2. Pogodbenice Odboru Pogodbenic iz člena 46 te konvencije zagotovijo informacije, zbrane na podlagi tega člena.
3. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da so informacije, zbrane na podlagi tega člena, na voljo javnosti.

Poglavje III – Preprečevanje

Člen 10 – Splošne obveznosti

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za to, da bi preprečile, da bi katera koli fizična ali pravna oseba storila katero koli kaznivo dejanje, določeno v skladu s to konvencijo, po potrebi v sodelovanju s civilno družbo in nevladnimi organizacijami.

Člen 11 – Ozaveščanje

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne ukrepe za spodbujanje ali organizacijo kampanj obveščanja in ozaveščanja v zvezi s preprečevanjem okoljske kriminalitete in bojem proti njej, po potrebi v sodelovanju s civilno družbo in nevladnimi organizacijami.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev obsežnega razširjanja informacij med širšo javnostjo o ukrepih, ki so na voljo za preprečevanje kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.

Poglavje IV– Kazensko materialno pravo

Oddelek 1 – Onesnaževanje, proizvodi in snovi

Člen 12 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim onesnaževanjem

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonit nameren izpust, emisijo ali vnos količine materialov ali snovi, energije ali ionizirajočega sevanja v zrak, tla ali vodo, ki povzroči ali bi lahko povzročil smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, kakovosti tal ali kakovosti vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.

Člen 13 – Kazniva dejanja v zvezi z dajanjem na trg proizvodov, ki kršijo okoljske zahteve

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno dajanje na trg – s čimer se krši prepoved ali druga zahteva, katere cilj je varstvo okolja – proizvoda, katerega uporaba v velikem obsegu, in sicer njegova uporaba s strani več uporabnikov, ne glede na njihovo število, povzroči izpuste, emisije ali vnose količine materialov ali snovi, energije ali ionizirajočega sevanja v zrak, tla ali vodo ter povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, tal ali vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.

Člen 14 – Kazniva dejanja v zvezi s kemičnimi snovmi

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno proizvodnjo, dajanje na trg ali omogočanje dostopnosti na trgu, uvoz, izvoz ali uporabo reguliranih kemičnih snovi, in sicer samih, v zmeseh ali v izdelkih, vključno z njihovo vključitvijo v izdelke, kadar je tako ravnanje prepovedano z notranjim pravom, namenjenim varstvu okolja, ter povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, tal ali vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.
2. Pogodbenice lahko opredelijo notranje določbe, za katere se odločijo, da jih bodo uporabljale v skladu z odstavkom 1 tega člena, in o njih uradno obvestijo sekretariat.

Člen 15 – Kazniva dejanja v zvezi z radioaktivnim materialom ali snovmi

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno izdelavo, proizvodnjo, obdelovanje, uporabo, hrambo, skladiščenje, prevoz, uvoz, izvoz ali odstranjevanje radioaktivnega materiala ali snovi, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, tal ali vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.

Člen 16 – Kazniva dejanja v zvezi z živim srebrom

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno izdelavo, uporabo, skladiščenje, uvoz ali izvoz živega srebra, živosrebrovih spojin, zmesi živega srebra in proizvodov z dodanim živim srebrom, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, tal ali vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.

Člen 17 – Kazniva dejanja v zvezi z ozonu škodljivimi snovmi

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno proizvodnjo, dajanje na trg, uvoz, izvoz, uporabo ali sproščanje snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, ali proizvodnjo, dajanje na trg, uvoz ali izvoz izdelkov in opreme, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo take snovi.

Člen 18 – Kazniva dejanja v zvezi s fluoriranimi toplogrednimi plini

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno proizvodnjo, dajanje na trg, uvoz, izvoz, uporabo ali sproščanje fluoriranih toplogrednih plinov ali proizvodnjo, dajanje na trg ali uvoz izdelkov in opreme, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline ali za svoje delovanje potrebujejo te pline.

Oddelek 2 – Odpadki

Člen 19 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim zbiranjem, obdelavo, prevozom, predelavo, odstranjevanjem oziroma pošiljanjem odpadkov

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno zbiranje, obdelavo, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, nadzor takih postopkov in dejavnosti po prenehanju obratovanja naprav za odstranjevanje odpadkov, vključno z dejavnostmi trgovca ali posrednika (ravnanje z odpadki), kadar se tako ravnanje:
 - (a) nanaša na nevarne odpadke, kot so opredeljeni v skladu z notranjim pravom, in zadeva nezanemarljive količine ali
 - (b) nanaša na druge odpadke, ki niso tisti iz odstavka 1.a tega člena, in povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, kakovosti tal ali kakovosti vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno čezmejno pošiljanje odpadkov, kadar se tako pošiljanje izvaja v nezanemarljivi količini, ne glede na to, ali je pošiljanje izvedeno v eni pošiljki ali v več pošiljkah, ki se zdijo povezane.

Oddelek 3 – Objekti

Člen 20 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim obratovanjem ali zaprtjem objekta, v katerem se opravlja nevarna dejavnost

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno obratovanje ali zaprtje objekta, v katerem se opravlja nevarna dejavnost, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, kakovosti tal ali kakovosti vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.
2. Pogodbenice lahko opredelijo notranje določbe, za katere se odločijo, da jih bodo uporabljale v skladu z odstavkom 1 tega člena, in o njih uradno obvestijo sekretariat.

Člen 21 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim obratovanjem ali zaprtjem objekta, povezanega z nevarnimi snovmi

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno obratovanje ali zaprtje objekta, v katerem se skladiščijo ali uporabljajo nevarne snovi ali zmesi, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, kakovosti tal ali kakovosti vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.
2. Pogodbenice lahko opredelijo notranje določbe, za katere se odločijo, da jih bodo uporabljale v skladu z odstavkom 1 tega člena, in o njih uradno obvestijo sekretariat.

Oddelek 4 – Ladje

Člen 22 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim recikliranjem ladij

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno neizpolnjevanje veljavnih zahtev, ki nalagajo recikliranje ladje v obratih za recikliranje ladij, ki izpolnjujejo zahtevane okoljske standarde, s strani lastnika ladje.

Člen 23 – Kazniva dejanja v zvezi z izpusti onesnaževalnih snovi z ladij

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonit nameren izpust onesnaževalnih snovi z ladij, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo poslabšanje kakovosti vode ali škodo morskemu okolju.

Oddelek 5 – Naravni viri

Člen 24 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim odvzemom površinske ali podzemne vode

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonit nameren odvzem površinske ali podzemne vode, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo znatno škodo ekološkemu stanju ali potencialu teles površinske vode ali količinskemu stanju teles podzemnih voda.

Člen 25 – Kazniva dejanja v zvezi s trgovino z nezakonito pridobljenim lesom

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno dajanje na trg nezakonito pridobljenega lesa ali proizvodov, pridobljenih iz takega lesa, razen kadar se to ravnanje nanaša na zanemarljivo količino.

Člen 26 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim rudarjenjem

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonite namerne rudarske dejavnosti, za katere je v skladu z notranjim pravom potrebna presoja vplivov na okolje ali enakovreden okoljski postopek, kadar se te dejavnosti izvajajo brez zakonsko zahtevanega soglasja za izvedbo z okoljskega vidika ter kadar povzročijo ali bi lahko povzročile smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, kakovosti tal ali kakovosti vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.
2. Pogodbenice lahko opredelijo notranje določbe, za katere se odločijo, da jih bodo uporabljale v skladu z odstavkom 1 tega člena, in o njih uradno obvestijo sekretariat.

Oddelek 6 – Biotska raznovrstnost

Člen 27 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonito usmrčitvijo, uničevanjem, odvzemom in posedovanjem zaščitenežih prosto živečih živalskih ali rastlinskih vrst

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno usmrčitev, uničevanje, odvzem ali posedovanje primerka ali primerkov prosto živečih živalskih ali rastlinskih vrst, vključno z odvzemom ali posedovanjem delov primerkov ali iz njih izdelanih izdelkov, razen kadar se to ravnanje nanaša na zanemarljivo količino takih primerkov, pri čemer se po potrebi upošteva stanje ohranjenosti vrste.

Člen 28 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonito trgovino z zaščitnimi prosto živečimi živalskimi ali rastlinskimi vrstami

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno prodajo ali ponujanje v prodajo primerka ali primerkov prosto živečih živalskih ali rastlinskih vrst oziroma njihovih delov ali iz njih izdelanih izdelkov, razen v primerih, ko se to ravnanje nanaša na zanemarljivo količino takih primerkov, pri čemer se po potrebi upošteva stanje ohranjenosti vrste.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno čezmejno trgovino s primerki prosto živečih živalskih ali rastlinskih vrst oziroma njihovimi deli ali iz njih izdelanimi izdelki, razen v primerih, ko se to ravnanje nanaša na zanemarljivo količino takih primerkov, pri čemer se po potrebi upošteva stanje ohranjenosti vrste.

Člen 29 – Kazniva dejanja v zvezi z nezakonitim slabšanjem stanja habitatov na zaščitenem območju

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonito namerno povzročanje slabšanja stanja habitata na zavarovanem območju ali vznemirjanje zaščitenežih živalskih vrst na zavarovanem območju, kakor je opredeljeno v notranjem pravu, kadar je to poslabšanje ali vznemirjanje znatno.
2. Pogodbenice lahko opredelijo habitate na zavarovanem območju ali zaščitene živalske vrste, za katere se odločijo, da se bo uporabljal odstavek 1 tega člena, in o njih uradno obvestijo sekretariat.

Člen 30 – Kazniva dejanja v zvezi z invazivnimi tujerodnimi vrstami

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje v skladu z notranjim pravom opredelijo nezakonit nameren vnos na nacionalno ozemlje, dajanje na trg, posedovanje, vzrejo, prevoz, uporabo, izmenjavo, dovoljevanje razmnoževanja, rasti ali gojenja, sproščanje v okolje ali širjenje invazivnih tujerodnih vrst, ki so v notranjem pravu opredeljene kot vrste, ki vzbujajo zaskrbljenost za okolje, kadar tako ravnanje povzroči ali bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo katere koli osebe ali znatno škodo kakovosti zraka, kakovosti tal ali kakovosti vode oziroma znatno škodo živalim ali rastlinam.

Oddelek 7 – Posebej hudo kaznivo dejanje

Člen 31 – Posebej hudo kaznivo dejanje

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi kot posebej hudo kaznivo dejanje opredelijo katero koli kaznivo dejanje, določeno v skladu s to konvencijo, če je storjeno namerno in povzroči uničenje ali povzroči nepopravljivo, obsežno in znatno škodo ali dolgotrajno, obsežno in znatno škodo ekosistemu znatne velikosti ali okoljske vrednosti, habitatu na zavarovanem območju ali kakovosti zraka, tal ali vode.

Oddelek 8 – Splošne določbe kazenskega prava

Člen 32 – Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, da se kot kaznivo dejanje opredeli nezakonito namerno napeljevanje ali pomoč k storitvi kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, da se kot kazniva dejanja opredelijo nezakoniti namerni poskusi storitve kaznivih dejanj, določenih v skladu s členi 12 do 21 in 23 do 25, členom 28, odstavek 2, ter členom 30 te konvencije.
3. Pogodbenice razmislijo o sprejetju potrebnih zakonodajnih ukrepov, da bi se kot kazniva dejanja opredelili nezakoniti namerni poskusi storitve kaznivih dejanj, določenih v skladu s členom 27 in členom 28, odstavek 1, te konvencije.

Člen 33 – Pristojnost

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe za določitev pristojnosti za vsako kaznivo dejanje, določeno v skladu s to konvencijo, kadar:
 - (a) je storjeno na njihovem ozemlju;
 - (b) je storjeno na ladji, ki pluje pod njihovo zastavo;
 - (c) je storjeno v zrakoplovu, registriranim po njihovem pravu, ali
 - (d) ga je storil njihov državljan.
2. Pogodbenice razmislijo o sprejetju potrebnih zakonodajnih ukrepov za določitev pristojnosti za vsako kaznivo dejanje v skladu s to konvencijo, kadar je kaznivo dejanje storjeno proti njihovemu državljanu.
3. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe za določitev pristojnosti za vsako kaznivo dejanje v skladu s to konvencijo, kadar so domnevni storilci prisotni na njihovem ozemlju in jih ni mogoče izročiti drugi državi izključno zaradi njihovega državljanstva.
4. Kadar več kakor ena Pogodbenica uveljavlja pristojnost za domnevno kaznivo dejanje, določeno v skladu s to konvencijo, se zadevne Pogodbenice po potrebi posvetujejo glede določitve najprimernejše pristojnosti za pregon.

5. Brez poseganja v splošna pravila mednarodnega prava ta konvencija ne izključuje kazenske pristojnosti, ki jo izvaja Pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom.

Člen 34 – Odgovornost pravnih oseb

1. Pogodbenice s potrebnimi zakonodajnimi ukrepi zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, ki jih je v njihovo korist bodisi samostojno bodisi kot del organa pravne osebe storila fizična oseba, ki ima vodilni položaj v navedeni pravni osebi, na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe,
 - (b) pristojnosti za odločanje v imenu pravne osebe ali
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.
2. Poleg že navedenih primerov iz odstavka 1 tega člena Pogodbenice sprejmejo zakonodajne ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da je pravna oseba lahko odgovorna tudi v primeru, ko sta pomanjkljiv nadzor ali kontrola s strani fizične osebe iz odstavka 1 tega člena omogočila, da je njej podrejena oseba v korist navedene pravne osebe storila kaznivo dejanje, določeno v skladu s to konvencijo.
3. V skladu s pravnimi načeli Pogodbenice je lahko odgovornost pravnih oseb kazenska, civilna ali upravna.
4. Taka odgovornost ne vpliva na kazensko odgovornost fizičnih oseb, ki so storile kazniva dejanja.

Člen 35 – Sankcije in ukrepi

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, ki jih storijo fizične osebe, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki upoštevajo resnost kaznivega dejanja. Sankcije vključujejo zaporno kazen in lahko vključujejo tudi denarne kazni.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravne osebe, spoznane za odgovorne v skladu s členom 34, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne sankcije, lahko pa tudi druge ukrepe, kot so:
 - (a) prepoved opravljanja gospodarske dejavnosti;
 - (b) prenehanje upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;
 - (c) onemogočanje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami, ter odvzem dovoljenj in pooblastil;
 - (d) uvedba sodnega nadzora;
 - (e) sodni nalog za likvidacijo;
 - (f) začasni odvzem, odvzem ali preklic dovoljenj in pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki so privedle do kaznivega dejanja;
 - (g) ob obstoju javnega interesa, objavo celotne sodne odločbe v zvezi s kaznivim dejanjem zoper okolje ali njenega dela, brez poseganja v pravila o zasebnosti ali varstvu podatkov, ali

- (h) obveznost vzpostavitve sheme primerne skrbnosti za povečanje skladnosti z okoljskimi standardi.
- 3. Pogodbenice v okviru možnosti svojih nacionalnih pravnih sistemov v največji možni meri sprejmejo take zakonodajne in druge ukrepe, ki so potrebni, da se omogočijo zamrznitev, zaseg in zaplemba:
 - (a) pripomočkov za kaznivo dejanje, torej vsakega premoženja, ki je ali naj bi bilo na kakršen koli način v celoti ali deloma uporabljeno za storitev kaznivega dejanja ali kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, ter
 - (b) premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, ali premoženja, katerega vrednost ustreza tej premoženjski koristi.
- 4. Pogodbenice razmislijo o sprejetju potrebnih zakonodajnih in drugih ukrepov v skladu s svojim notranjim pravom, da bi med sankcije in ukrepe, ki se uporabljajo za fizične in pravne osebe, vključile povrnitev okolja v prvotno stanje v skladu z naslednjimi določbami:
 - (a) pristojni organ lahko pod določenimi pogoji v zvezi s kaznivim dejanjem, določenim v skladu s to konvencijo odredi povrnitev okolja v prvotno stanje ter
 - (b) pristojni organ lahko izvrši odrejeno povrnitev okolja v prvotno stanje, ki ni bila opravljena, na stroške osebe, zoper katero je bila izdana odredba, ali pa se tej osebi lahko namesto ali poleg odredbe naložijo druge kazenske ali nekazenske sankcije.

Člen 36 – Obteževalne okoliščine

- 1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe za zagotovitev, da se lahko ena ali več naslednjih okoliščin, če te niso že del zakonskih znakov kaznivega dejanja, v skladu z ustreznimi določbami notranjega prava upoštevajo kot obteževalne okoliščine pri naložitvi sankcij v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, in sicer:
 - (a) kaznivo dejanje je povzročilo hudo in obsežno ali hudo in dolgotrajno ali hudo in nepopravljivo škodo ekosistemu;
 - (b) kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe;
 - (c) storilec je pri kaznivem dejanju uporabil lažne ali ponarejene dokumente;
 - (d) kaznivo dejanje je storil javni uslužbenec ali ga je storilo več javnih uslužbencev pri opravljanju svojih nalog;
 - (e) storilec je bil predhodno pravnomočno obsojen za kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, ali
 - (f) s kaznivim dejanjem so bile neposredno ali posredno ustvarjene znatne finančne koristi oziroma je bilo pričakovano, da bodo take koristi ustvarjene, ali se je bilo z njim mogoče neposredno ali posredno izogniti znatnim stroškom oziroma je bilo pričakovano, da se bo takim stroškom izognilo, kolikor je take koristi oziroma stroške mogoče določiti.
- 2. Obteževalna okoliščina iz odstavka 1.a tega člena se ne uporablja za kaznivo dejanje iz člena 31 te konvencije.

Člen 37 – Prejšnje obsodbe, ki jih je izrekla druga Pogodbenica

Pogodbenice razmislijo o sprejetju potrebnih zakonodajnih ukrepov za določitev možnosti, da se pri določitvi sankcij v zvezi s kaznivimi ravnanji, določenimi v skladu s to konvencijo, upoštevajo pravnomočne obsodbe, ki jih je izrekla druga Pogodbenica.

Poglavje V – Preiskovanje, pregon in procesno pravo

Člen 38 – Začetek in nadaljevanje postopka

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za preiskave ali pregon kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, ni potrebna prijava in da se postopek lahko nadaljuje, tudi če je prijava umaknjena.

Člen 39 – Pravica do sodelovanja v postopku

Pogodbenice razmislijo o sprejetju potrebnih zakonodajnih in drugih ukrepov v skladu s svojim notranjim pravom, s katerimi bi osebam, ki imajo zadosten interes ali zatrjujejo kršitev pravice, ter nevladnim organizacijam, ki spodbujajo varstvo okolja, zagotovile pravico do sodelovanja v kazenskih postopkih v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, v obsegu, v katerem navedene procesne pravice za take osebe in organizacije obstajajo v nacionalnih pravnih sistemih Pogodbenic v postopkih glede drugih kaznivih dejanj, na primer kot civilna stranka.

Poglavje VI – Mednarodno sodelovanje

Člen 40 – Mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah

1. Pogodbenice med seboj sodelujejo v največjem možnem obsegu v skladu z določbami te konvencije in z uporabo ustreznih mednarodnih in regionalnih instrumentov za sodelovanje v kazenskih zadevah ter dogovorov na podlagi enotne ali vzajemne zakonodaje in notranjega prava za namene:
 - (a) preprečevanja in pregona kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, ter boja proti njim, vključno z zamrznitvijo, zasegom in zaplenbo;
 - (b) zaščite prič in oseb, ki prijavijo kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, in sodelujejo s pravosodjem, ter zagotavljanja pomoči takim osebam;
 - (c) preiskav ali postopkov v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, ter
 - (d) izvrševanja ustreznih kazenskih sodb, ki so jih izdali sodni organi Pogodbenic.
2. Če Pogodbenica, ki izročitev ali medsebojno pravno pomoč v kazenskih zadevah pogojuje s sporazumom, prejme prošnjo za izročitev ali pravno pomoč v kazenskih zadevah od Pogodbenice, s katero nima sklenjenega takega sporazuma, lahko ob popolnem spoštovanju svojih obveznosti po mednarodnem pravu in pod pogoji, določenimi v notranjem pravu zaprosene Pogodbenice, to konvencijo uporabi kot pravno podlago za izročitev ali medsebojno pravno pomoč v kazenskih zadevah v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, in lahko v ta namen smiselno uporabi člena 16 in 18 Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu.

Člen 41 – Obveščanje

1. Pogodbenica lahko v okviru svojega notranjega prava brez predhodnega zaprosila drugi Pogodbenici sporoči podatke, pridobljene na podlagi lastnih preiskav, kadar meni, da bi bilo razkritje takih informacij lahko v pomoč Pogodbenici prejemnici pri preprečevanju kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, ali pri uvedbi ali vodenju preiskovanja ali postopkov v zvezi s takimi kaznivimi dejanji, ali da bi to razkritje lahko vodilo do zaprosila za sodelovanje s to Pogodbenico po členu 40 te konvencije.
2. Pogodbenica, ki prejme kakršne koli podatke v skladu z odstavkom 1 tega člena, jih predloži pristojnim organom, da lahko začnejo postopke, če jih ocenijo kot primerne, ali da se ti podatki lahko upoštevajo v ustreznih civilnih in kazenskih postopkih.
3. Pogodbenica, ki posreduje informacije, lahko v skladu s svojo nacionalno zakonodajo Pogodbenici prejemnici določi pogoje za uporabo takih informacij. Pogodbenica prejemnica je vezana na izpolnitev teh pogojev.

Člen 42 – Varstvo podatkov

Pogodbenica vsak prenos osebnih podatkov v skladu s členoma 40 in 41 te konvencije opravi le, če so izpolnjeni pogoji, določeni v veljavni zakonodaji in mednarodnih sporazumih, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

Poglavje VII – Zaščitni ukrepi

Člen 43 – Položaj žrtev v kazenskih preiskavah in postopkih

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne in druge ukrepe za zaščito pravic in interesov žrtev v vseh fazah kazenskih preiskav in postopkov v skladu s svojim notranjim pravom, zlasti tako, da:
 - (a) jih obveščajo o njihovih pravicah in storitvah, ki so jim na voljo, ter, na zahtevo, nadaljnjih ukrepov v zvezi z njihovo prijavo, sprejetih obtožbah in stanju kazenskega postopka, razen če bi lahko tako obvestilo v izjemnih primerih negativno vplivalo na ustrezno obravnavo zadeve, ter o njihovi vlogi v postopku in o izidu njihovih zadev;
 - (b) jim v skladu s postopkovnimi pravili notranjega prava omogočajo zaslišanje, predložitev dokazov in izbiro, kako bodo neposredno ali prek posrednika predstavile svoja stališča, potrebe in skrbi ter kako bodo ta stališča, potrebe in skrbi obravnavane;
 - (c) jim preskrbijo ustrezne podporne storitve, tako da so njihove pravice in interesi ustrezno predstavljeni in upoštevani, ter
 - (d) zagotovijo, da so na voljo ukrepi za zaščito žrtev in njihovih družinskih članov pred sekundarno in ponovno viktimizacijo, ustrahovanjem in maščevanjem.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne in druge ukrepe za zagotovitev, da imajo žrtve od prvega stika s pristojnimi organi dostop do informacij o ustreznih sodnih in upravnih postopkih.
3. Pogodbenice zagotovijo, da imajo žrtve dostop do pravne pomoči, kadar imajo status stranke v kazenskem postopku. Pogoji ali postopkovna pravila za dostop žrtev do pravne pomoči se določijo z notranjim pravom.

4. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne in druge ukrepe, s katerimi zagotovijo, da lahko žrtve kaznivega dejanja, določenega v skladu s to konvencijo, ki je bilo storjeno na ozemlju Pogodbenice, ki ni Pogodbenica, v kateri prebivajo, vložijo prijavo pri pristojnih organih svoje države prebivališča, če tega v Pogodbenici, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno, ne morejo ali, v primeru hudega kaznivega dejanja v smislu notranjega prava navedene Pogodbenice, ne želijo storiti.
5. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne in druge ukrepe, s katerimi članom skupin, fundacij, združenj ali vladnih ali nevladnih organizacij omogočijo, da žrtvam z njihovo privolitvijo pomagajo in/ali jih podpirajo med kazenskim postopkom v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, razen če je bila sprejeta obrazložena odločitev, ki temu nasprotuje.

Člen 44 – Zaščita prič

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne in druge ukrepe za zagotovitev učinkovite in ustrezne zaščite prič v kazenskih postopkih v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s to konvencijo, ter po potrebi njihovih sorodnikov in drugih oseb, ki so jim blizu, pred vsemi oblikami maščevanja ali ustrahovanja.
2. Odstavek 1 tega člena se uporablja tudi za žrtve, če so priče.

Člen 45 – Zaščita oseb, ki prijavijo kazniva dejanja ali sodelujejo s pravosodjem

Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne in druge ukrepe za zagotovitev učinkovite in ustrezne zaščite tistih, ki prijavijo kazniva dejanja, določena v skladu s to konvencijo, ali kako drugače sodelujejo s preiskovalnimi organi ali organi pregona.

Poglavje VIII – Mehanizem za spremljanje

Člen 46 – Odbor Pogodbenic

1. Odbor Pogodbenic sestavljajo predstavniki Pogodbenic te konvencije.
2. Odbor Pogodbenic skliče generalni sekretar Sveta Evrope. Prvi sestanek se izvede v enem letu po začetku veljavnosti te konvencije za deseto podpisnico, ki jo je ratificirala. Nato se Odbor Pogodbenic sestane na zahtevo vsaj tretjine Pogodbenic ali generalnega sekretarja.
3. Odbor Pogodbenic sprejme svoj poslovnik.
4. Vsaka Pogodbenica, ki ni članica Sveta Evrope, prispeva k financiranju dejavnosti Odbora Pogodbenic. Prispevek nečlanice Sveta Evrope skupaj določita Odbor ministrov in zadevna nečlanica.

Člen 47 – Drugi predstavniki

1. Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, komisar za človekove pravice, Evropski odbor za vprašanja kriminalitete (CDPC) in drugi zadevni medvladni odbori Sveta Evrope imenujejo vsak svojega predstavnika v Odbor Pogodbenic.
2. Odbor ministrov lahko povabi druge organe Sveta Evrope, da imenujejo predstavnika v Odbor Pogodbenic, potem ko se z njim o tem posvetuje.
3. Predstavniki civilne družbe, zlasti nevladnih organizacij, se lahko sprejmejo v Odbor Pogodbenic kot opazovalci po postopku, določenem v ustreznih pravilih Sveta Evrope.

4. Predstavniki, imenovani v skladu z odstavki 1 do 3 tega člena, se udeležujejo sestankov Odbora Pogodbenic, nimajo pa glasovalne pravice.

Člen 48 – Naloge Odbora Pogodbenic

1. Odbor Pogodbenic spremlja izvajanje te konvencije. Postopek za ocenjevanje izvajanja te konvencije se določi v poslovniku Odbora Pogodbenic.
2. Odbor Pogodbenic olajšuje zbiranje, analizo in izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks med državami za izboljšanje njihove zmogljivosti za kazenskopravno zaščito okolja.
3. Odbor Pogodbenic po potrebi tudi:
 - (a) olajšuje učinkovito uporabo in izvajanje te konvencije, vključno s prepoznavanjem kakršnih koli težav in učinkov izjav ali pridržkov, predloženih po tej konvenciji, ter
 - (b) izraža mnenja o kakršnem koli vprašanju glede izvajanja te konvencije in omogoča izmenjave informacij o pomembnem pravnem, političnem ali tehnološkem razvoju.
4. Sekretariat Sveta Evrope pomaga Odboru Pogodbenic pri izvajanju njegovih nalog v skladu s tem členom.
5. CDPC se redno obvešča o dejavnostih iz odstavkov 1 do 3 tega člena.

Poglavje IX – Razmerje do drugih virov mednarodnega prava

Člen 49 – Razmerje do drugih virov mednarodnega prava

1. Ta konvencija ne vpliva na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz običajnega mednarodnega prava in drugih mednarodnih konvencij, katerih pogodbenice so ali bodo postale Pogodbenice te konvencije, in ki vsebujejo določbe o zadevah, ki jih ureja ta konvencija.
2. Pogodbenice te konvencije lahko med seboj sklenejo dvostranske in večstranske sporazume o zadevah, ki jih obravnava ta konvencija, zaradi dopolnitve ali okrepitve določb ali lažje uporabe načel, ki jih vsebuje.
3. Nobena določba te konvencije ne vpliva na pravice, obveznosti in odgovornosti držav in posameznikov po mednarodnem pravu.

Poglavje X – Spremembe konvencije

Člen 50 – Spremembe konvencije

1. Vsak predlog za spremembo te konvencije, ki ga pripravi Pogodbenica, se sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki ga pošlje državam članicam Sveta Evrope, vsaki podpisnici, vsaki Pogodbenici, Evropski uniji, vsaki državi, ki je bila povabljena k podpisu te konvencije v skladu s členom 53, in vsaki državi, ki je bila povabljena k pristopu k tej konvenciji v skladu s členom 54.
2. Odbor ministrov Sveta Evrope obravnava predlagane spremembe in po posvetovanju s Pogodbenicami te konvencije, ki niso članice Sveta Evrope, lahko sprejme spremembo z večino glasov, kakor je določeno v členu 20.d statuta Sveta Evrope.
3. Besedilo spremembe, ki jo je v skladu z odstavkom 2 tega člena sprejel Odbor ministrov, se pošlje Pogodbenicam v sprejetje.

4. Vsaka sprememba, sprejeta v skladu z odstavkom 2 tega člena, začne veljati prvi dan meseca po poteku enega meseca po dnevu, ko so vse Pogodbenice obvestile generalnega sekretarja Sveta Evrope, da so jo sprejele.

Poglavje XI – Končne določbe

Člen 51 – Učinki konvencije

1. Določbe te konvencije ne posegajo v določbe notranjega prava in zavezujoče mednarodne instrumente, ki že veljajo ali lahko začnejo veljati, po katerih so ali so bile priznane ugodnejše pravice osebam za preprečevanje okoljske kriminalitete in boj proti njej.
2. Pogodbenice, ki so države članice Evropske unije, v medsebojnih odnosih uporabljajo pravila Evropske unije, ki urejajo zadeve s področja uporabe te konvencije. To ne posega v polno uporabo te konvencije v njihovih odnosih z drugimi Pogodbenicami.

Člen 52 – Reševanje sporov

1. Pogodbenice najprej poskušajo vsak spor, ki lahko nastane v zvezi z uporabo ali razlago določb te konvencije, rešiti s pogajanjem, conciliacijo, arbitražo ali na kateri koli drug način za mirno reševanje, ki je sprejet z njihovim medsebojnim sporazumom.
2. Odbor ministrov Sveta Evrope lahko določi postopke za poravnavo, ki jih lahko uporabijo Pogodbenice v primeru sporov, če se tako sporazumejo.

Člen 53 – Podpis in začetek veljavnosti

1. Konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri njeni pripravi, in Evropski uniji.
2. Konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
3. Konvencija začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu, ko je deset podpisnic, od tega najmanj osem držav članic Sveta Evrope, izrazilo privolitev, da jih konvencija zavezuje v skladu z določbami odstavka 2 tega člena.
4. Za vsako državo iz odstavka 1 tega člena ali za Evropsko unijo, ki naknadno izrazi soglasje, da jo konvencija zavezuje, začne konvencija veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu deponiranja njene listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

Člen 54 – Pristop h konvenciji

1. Po začetku veljavnosti te konvencije lahko Odbor ministrov Sveta Evrope po posvetovanju s Pogodbenicami te konvencije in po pridobitvi njihove soglasne odobritve povabi katero koli državo nečlanico Sveta Evrope, ki ni sodelovala pri pripravi konvencije, da pristopi k njej s sklepom, ki ga sprejme večina, kakor določa 20. člen, odstavek (d), Statuta Sveta Evrope, in s soglasno izvolitvijo predstavnikov Pogodbenic, ki so upravičeni sodelovati v Odboru ministrov.
2. Za vsako državo, ki pristopi h konvenciji, začne ta veljati prvi dan v mesecu po izteku trimesečnega roka od dne deponiranja listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

Člen 55 – Ozemeljska veljavnost

1. Vsaka država ali Evropska unija lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja uporabe te konvencije.
2. Vsaka Pogodbenica lahko kadar koli naknadno z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi uporabo te konvencije na katero koli drugo ozemlje, določeno v izjavi, in za mednarodne odnose katerega je odgovorna ali v imenu katerega je pooblaščen sprejeti obveznosti. Za tako ozemlje začne konvencija veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu, ko je generalni sekretar prejel tako izjavo.
3. Vsaka izjava, predložena v skladu s prejšnjima odstavkoma, se lahko umakne za katero koli ozemlje, določeno v vsaki taki izjavi, na podlagi uradnega obvestila, naslovljenega na generalnega sekretarja Sveta Evrope. Umik začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po datumu, ko je generalni sekretar prejel tako uradno obvestilo.

Člen 56 – Pridrčki

1. K nobeni določbi te konvencije niso dopustni pridržki, razen tistih, določenih v drugem in tretjem odstavku tega člena.
2. Vsaka država ali Evropska unija lahko ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, izjavi, da si pridržuje pravico, da ne uporablja ali da uporablja samo v posebnih primerih ali pod posebnimi pogoji določbe iz člena 33, odstavek 1.d, te konvencije.
3. Organizacija za regionalno povezovanje in države članice te organizacije lahko na podlagi svoje usklajene zakonodaje ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, določijo:
 - (a) obseg izraza „nezakonit“ iz člena 3(a) te konvencije ter
 - (b) obseg pojmov „notranje pravo“, „notranje določbe“, „zaščiten“ oziroma „zavarovan“ in „zahteva“, ki se uporabljajo za opredelitev kaznivih dejanj iz členov 13 in 14, 19 do 22 in 26 do 30 te konvencije.
4. Vsaka Pogodbenica lahko v celoti ali delno umakne pridržek z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope. Ta izjava začne veljati z dnem, ko jo prejme generalni sekretar.

Člen 57 – Odpoved

1. Vsaka Pogodbenica lahko to konvencijo kadar koli odpove z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope.
2. Taka odpoved začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu, ko je generalni sekretar prejel uradno obvestilo.

Člen 58 – Uradno obvestilo

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope, države nečlanice, ki so sodelovale pri njeni pripravi, vsako podpisnico, vsako Pogodbenico, Evropsko unijo in vsako državo, ki je povabljen k pristopu k tej konvenciji, o:

- (a) vsakem podpisu;

- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
- (c) vsakem dnevu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s členom 53 oziroma členom 54;
- (d) vsaki spremembi, sprejeti v skladu s členom 50, in dnevu začetka veljavnosti te spremembe;
- (e) vsakem pridržku in umiku pridržka na podlagi člena 56;
- (f) vsaki odpovedi, dani na podlagi določb člena 57 ali
- (g) vsakem drugem dejanju, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s to konvencijo.

V potrditev navedenega so spodaj podpisani, ki so bili za to ustrezno pooblašeni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v/na [...] [...] [202x] v angleščini in francoščini, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsaki državi članici Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri pripravi te konvencije, Evropski uniji in vsaki državi, ki je povabljen k pristopu k tej konvenciji.

PRILOGA 2

Pridržek glede opredelitve nekaterih izrazov iz Konvencije Sveta Evrope o kazenskoopravni zaščiti okolja

V skladu s členom 56(3) Konvencije o kazenskoopravni zaščiti okolja (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) Evropska unija izjavlja, da za Evropsko unijo pojem „domači zakon“, ki se uporablja za opredelitev izraza „nezakonit“ v členu 3(a) Konvencije, pomeni pravo Unije, ki prispeva k uresničevanju enega od ciljev okoljske politike Unije iz člena 191(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zakon, predpis ali upravno določbo države članice Evropske unije ali odločitev pristojnega organa države članice, s katerimi se uveljavlja ustrezno pravo Unije. Enak pomen velja za pojma „notranje pravo“ in „notranje določbe“, ki se uporabljata za opredelitev zadevnega ravnanja iz členov 14, 19, 20, 21, 26, 29 in 30 Konvencije. Poleg tega se pojmi „zaščiten“ oziroma „zavarovan“ in „zahteva“, ki se uporabljajo za opredelitev ustreznega ravnanja iz členov 13, 22, 27, 28 in 29 Konvencije, razlagajo v skladu z nacionalnim pravom, kot je opredeljeno zgoraj.